

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
В.Н. КАРАЗІНА
Факультет іноземних мов

ПЛАН-КОНСПЕКТ ВИХОВНОГО ЗАХОДУ
на тему: «元宵节 або Свято Ліхтарів у КНР»

Підготувала:
Студентка 1 курсу магістратури
групи КМПЗ-51
факультету іноземних мов
ПІБ

Харків - 2025

Тема виховного заходу: 元宵节 або Свято Ліхтарів у КНР

Формат проведення: бесіда

Мета та завдання: викликати інтерес та зацікавленість студентів у історії та традиціях КНР

Вік вихованців: 19-20 років

Група: ЯК-31

Учасники виховного заходу: студентка-практикантка, студенти групи ЯК-31, викладач

Дата проведення: 17.02.2020

Місце проведення: конференція у ZOOM

Час: 17:00

Обладнання: презентація Power Point

Підготовчий етап

Тема заходу була обрана у зв'язку з проведенням відповідного свята у Китаї; практикантка підготувала матеріали для обговорення та ознайомчу презентацію; студенти групи ЯК-31 також були активно залучені до пошуку додаткових матеріалів для подальшого обговорення.

Хід виховного заходу

Китайський Новий рік – це більше, ніж просто один день. Це безліч урочистостей, які, всі разом мають на меті проводити старе й привітати нове. Одним з найяскравіших моментів святкування стало свято китайських ліхтариків Юаньсяо.

Фестиваль ліхтарів є одночасно і кульмінацією, і останнім днем китайських новорічних свят.

Саме свято китайських ліхтариків має багато значень. Однак у них одна спільна мета – возз'єднання сім'ї й суспільства. У цей день заміжні й незаміжні жінки можуть вийти без супроводу, щоб подивитися ліхтарі, якими прикрашені вулиці, будинки, магазини, і навіть храми. У стародавні часи навіть королівські палаци були прикрашені червоними ліхтарями. Це зворушливий, наповнений подіями день.

За деякими відомостями, свято ліхтарів в стародавньому Китаї почали відзначати 180 років тому до нашої ери. Назва свята складається з трьох слів: «юань», тобто «перша, початкова»; «сяо» означає «ніч» і «цзе» – «свято». 15-й день першого місяця за місячним календарем (у лютому-березні) – це перша ніч у році з повним місяцем. У народі вважається, що саме з цього дня починається справжня весна.

За легендою, в династії Хань (206 ст. до н.е. – 220 ст. н.е.) буддизм широко поширився в Китаї. Дізнавшись, що у ченців існує традиція медитувати на мощах Будди 15-го числа першого місяця і в знак поваги до засновника вчення запалювати ліхтарі, імператор наказав в цей день ввечері запалювати ліхтарі у себе в палаці й храмах на знак поваги до Будди.

Згодом це ритуальне буддійське свято полюбилося простому народу. Уже в 104 році до нашої ери воно було оголошено державним. У VII столітті, за часів династії Тан свято Ліхтарів набуло ще більшого розмаху. Був виданий імператорський указ, що дозволяв гуляння всю ніч.

Існує ще безліч легенд про витоки свята ліхтарів, одна з них говорить: давним-давно, одна людина випадково вбила священну пташку Небесного Імператора. Природно, імператор прийшов в люті і наказав своєму генералу спалити всіх людей в якості покарання. Але одна з дочок імператора, напевно, та, у якої було саме добре серце, поспішила попередити людей про небезпеку.

Тоді один з мудреців запропонував, щоб кожна сім'я запалила ліхтарик, спробувавши тим самим обдурити жорстокого генерала. І це вдалося. Генерал щойно зібрався виконувати наказ імператора, як побачив, що вся Земля покрита морем вогнів. Він здивувався, але радісно відрепортував повелителю, що його завдання успішно виконане. А між тим, всі люди залишилися неушкодженими.

Свято китайських ліхтариків Юаньсяо народ полюбив ще з давніх-давен. Як видно із самої назви, головне заняття в день свята — це милування красою ліхтарів різних форм і розмірів.

Щороку до свята виготовляються тисячі різних ліхтарів, багато з яких є справжніми витворами мистецтва. Це й ліхтарі без каркаса, нібито з матового скла, в які можна налити воду і вони будуть обертатися.

Також можна побачити ліхтарі, вкриті вигадливою різьбою, або прикрашені нитками бісеру, в формі різних тварин, як міфічних, так й існуючих в реальності.

Паперові ліхтарі, що прийшли ще з давніх часів, стінки яких покриті всілякими малюнками на міфологічну тему, або просто замальовки в

національному стилі. Ці ліхтарики обертаються під дією переміщення повітря всередині нього, яке створюється палаючої всередині свічок.

Невід’ємна частина святкових заходів — розгадування загадок, прикріплених до ліхтарів. Цей цікавий звичай з’явився в епоху династії Сун і продовжує користуватися великим успіхом до сьогоднішнього дня, оскільки в цих загадках криється давня народна мудрість.

Кожен власник головного святкового атрибуту прикріплює до його дна невеликий папірець з загадкою. Той, хто вирішив спробувати її відгадати, оголошує свій варіант і відриває папірець, щоб дізнатися правильну відповідь. Якщо учасник не помилився, він обов’язково отримує невеликий подарунок.

У свято китайських ліхтариків одним з найулюбленіших китайцями уявлень був “танець дракона”. Витоки його губляться в глибині століть. В будь-якому разі, ще в період правління династії Хань, важливим елементом були “ходи риб і драконів”. Групи любителів виготовляли з матерії, паперу та лози лускате тіло чудовиська й страхітливую морду з вусами, рогами, палаючими зеленими очима, червоним язиком та зубастою пащекою; зсередини макет був осяяний свічками. Дракона приводили в рух люди, які прив’язали його на бамбукові жердини. Попереду несли золотисту кулю, що зображала сонце, яке дракон — символ хмар — намагався проковтнути.

Коли процесія з чудовиськом простувала по вулиці, її учасникам виносили з будинків гроші, загорнуті в червоний папір. А дракон у відповідь “кланявся” дарувальникам. Найчастіше глядачі кидали в дракона хлопавки та вертушки, а люди, що ховалися за його лускою, в свою чергу,

зображували напад чудовиська на натовп. Ця, аж ніяк не безпечна, гра тривала до тих пір, поки дракон не розвалювався.

Незвичайні вистави у дні свята ліхтарів, зрозуміло, залучали до гулянь натовп глядачів. Однак, прогулянка в перший повний місяць року сама по собі була набирала особливого сенсу. Існувало повір'я, що вона позбавляє від всіх хвороб в році, що наступив. Ідея “скидання” недуг відображена в поширеному на півночі Китаю звичаї виходити під час прогулянки до річки і йти по прибережному піску, залишаючи на ньому сліди.

У цей день у китайців прийнято збиратися на традиційну сімейну вечерю, разом дивитися салют і запускати палаючі ліхтарі в небо. Домінуючий колір в цей день, звичайно, червоний, це символ добробуту й успіху. Майже біля кожного ресторану вивішуються червоні ліхтарі, що оповіщають перехожих про те, що в цьому закладі можна влаштувати свято шлунку.

Традиційна страва цього дня – приготовані на пару рисові кульки, начинені джемом або варенням. Ці кульки як би втілюють собою з повний місяць.

По-китайськи назву страви звучить майже ідентично зі словом, що означає «зустріч після розлуки», «юаньсяо». Згідно з існуючим в Китаї повір'ям, сім'я, члени якої разом скуштують «юаньсяо», буде дуже міцною й щасливою.

Усередині рисових кульок можуть перебувати волоські горіхи, пюре з фініків або солодкої квасолі, кунжут, цукати, словом все, що підкаже вам ваша фантазія. Їх готують на пару, варять або смажать. Солодку начинку

можна приготувати з цукру, горіхів, кунжуту, трояндових пелюсток, солодких апельсинових цукатів, соєвої пасти або пасти жожоба.

Причому можна використовувати якийсь один інгредієнт, а можна – будь-яку їх суміш. Солоня начинка зазвичай готується з рубленого м'яса, овочів або їх суміші. Назва цієї страви виникло від того, що їдять його вночі, коли місяць перший раз в році буває повним.

Підведення підсумків

Захід було проведено відповідно до плану. Студенти активно приймали участь у ході усього заняття, а після висловили побажання щодо проведення більшої кількості таких ознайомчих заходів.